Dijous 22 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 5,1-11): En aquell temps, Jesús es trobava vora el llac de Genesaret, i s'esdevingué, quan la gent s'aglomerava al seu voltant per a escoltar la paraula de Déu i ell s'estava dret junt al llac de Genesaret, que veié dues barques parades a la vora del llac. Els pescadors n'havien baixat i rentaven les xarxes. Pujà en una de les barques, que era de Simó, i li va demanar que l'apartés una mica de terra, i assegut, de la barca estant, ensenyava les multituds.

Quan acabà de parlar, digué a Simó: «Guia mar endins, i caleu les vostres xarxes per a la pesca». Simó li contestà: «Mestre, ens hi hem escarrassat tota la nit sense agafar res, però en la teva paraula calaré les xarxes». Ho van fer i reuniren una gran quantitat de peixos, i les xarxes se'ls esquinçaven. Feren senyes als companys que eren a l'altra barca perquè vinguessin a ajudar-los. Vingueren i ompliren les dues barques, de tal manera que gairebé s'enfonsaven. I havent-ho vist Simó Pere, es llançà als genolls de Jesús, dient: «Aparta't de mi, que soc un home pecador, Senyor». És que l'estupor s'havia apoderat d'ell i de tots els qui eren amb ell per la pescada dels peixos que havien fet; i de manera semblant també Jaume i Joan, fills de Zebedeu, els quals eren socis de Simó. I Jesús digué a Simó: «No tinguis por, d'ara en endavant seran homes que agafaràs». I tornades a terra les barques, deixant-ho tot, el seguiren.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Guia mar endins»

Mn. Pedro IGLESIAS Martínez
(Ripollet, Barcelona, Espanya)

Avui dia encara ens resulta sorprenent comprovar com aquells pescadors foren capaços de deixar llur treball, llurs famílies, i seguir Jesús («Deixant-ho tot, el seguiren»: Lc 5,11), precisament quan Ell es manifesta davant d'ells com un col·laborador excepcional per al negoci que els proporciona el sosteniment. Si Jesús de Natzaret ens fes la proposta a nosaltres, en el nostre segle XXI..., ¿tindríem el coratge d'aquells homes?; ¿seríem capaços d'intuir quin és el veritable guany?

Els cristians creiem que Crist és etern present; per tant, aquest Crist que està ressuscitat ens demana, no ja a Pere, Joan, o Jaume, sinó a Jordi, Josep Manel, Paula, a tots i cadascú dels qui el confessem com el Senyor, repeteixo, ens demana des del text de Lluc que l'acollim a la barca de la nostra vida, perquè vol descansar junt a nosaltres; ens demana que el deixem servir-se de nosaltres, que li permetem mostrar cap a on vol orientar la nostra existència per tal de ser fecunds enmig d'una societat cada cop més allunyada i necessitada de la Bona Nova. La proposta és atraient, solament ens manca saber i voler desempallegar-nos de les nostres pors, dels nostres "què diran" i posar rumb envers aigües més profundes, o el que és el mateix, cap a horitzons més llunyans que aquells que constrenyen la nostra mediocre quotidianitat d'angoixes i desànims. «El qui ensopega en el camí, per poca cosa que avanci, s'apropa una mica al terme; qui corre fora d'ell, com més corre més s'allunya del terme» (Sant Tomàs d'Aquino).

«Duc in altum»; «Guia mar endins» (Lc 5,4): procurem no restar en les costes d'un món que viu mirant-se el melic! La nostra navegació pels mars de la vida ens ha de conduir fins a fer port a la terra promesa, final de la nostra singladura en aquest Cel esperat, que és regal del Pare, però indivisiblement, també treball de l'home —teu, meu— al servei dels altres en la barca de l'Església. Crist coneix bé els caladors, de nosaltres depèn: o en el nostre port de l'egoisme, o envers els seus horitzons.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «La millor pesca és sens dubte aquella amb la qual el Senyor va gratificar el deixeble, quan li va ensenyar a pescar homes, com es pesquen peixos a l'aigua» (Sant Climent d'Alexandria)

- «Qui confessa Jesús sap que no pot creure amb tebiesa, sinó que ha de córrer el risc d'anar mar endins, renovant cada dia el do de si mateix» (Francesc)

- «(...) Tota l'Església és apostòlica en tant que és 'enviada' a tot el món; tots els membres de l'Església, bé que de diverses maneres, tenen part en aquesta missió. 'La vocació cristiana és també, per naturalesa, vocació a l'apostolat' (Concili Vaticà II) (....)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 863)